

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนใน จังหวัดพะเยา

ณรงค์ ใจเที่ยง*, ศรีสุตา เจริญดี** และสตีพร ภูมิต***

Received: March 29, 2019

Revised: May 1, 2019

Accepted: May 24, 2019

บทคัดย่อ

การศึกษาเชิงพรรณนาแบบตัดขวางนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดพะเยา รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ปัจจัยทางทัศนคติ และแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือประชาชนในจังหวัดพะเยา จำนวน 400 คน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย (ร้อยละ 64.80) มีอายุอยู่ระหว่าง 15 - 25 ปี (ร้อยละ 47.00) รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ 51.00) ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ในบ้านเช่า / หอพัก (ร้อยละ 79.20) สถานภาพในครอบครัวพบว่า บิดา-มารดาอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว (ร้อยละ 72.00) มีโรคประจำตัว (ร้อยละ 17.80) เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 74.00) ด้านความรู้เกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในเขตจังหวัดพะเยา มีระดับความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 54.00) มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 70.00)

ในส่วนของแรงสนับสนุนทางสังคมเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่า มีปัจจัยทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.50) และ มีระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 12.80) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความรู้ ทัศนคติ และ แรงสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ สื่อโฆษณา ญาติพี่น้อง เพื่อน และเมื่อทดสอบประสิทธิภาพพบว่า สมการที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพดี ($p\text{-value} = 0.059$)

จากผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ควรมีการส่งเสริมองค์ความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งทักษะในการรู้จักปฏิเสธการดื่มแอลกอฮอล์ และการมีทัศนคติต่อผลเสียในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำสำคัญ:

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ / เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ / ประชาชนในจังหวัดพะเยา

* ผู้รับผิดชอบบทความ อาจารย์ณรงค์ ใจเที่ยง คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา 19 หมู่ 2 ตำบลแม่กา อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา 56000 e-mail: kongkangku69@gmail.com

* ส.ม. อาจารย์ประจำสาขาวิชานามัยชุมชน คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

** M.Phil (Health Promotion) อาจารย์ประจำสาขาวิชาการส่งเสริมสุขภาพ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

*** วท.ม. (ชีวสถิติ) นักวิชาการสถิติ ศูนย์การแพทย์ปัญญานันทภิกขุ ชลประทาน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

The factors Associated with Alcohol Consumption Behavior among People in Phayao Province

Narong Chaitiang *, Srisuda Charoendee** and Sadiporn Phuthomdee***

Abstract

This study was cross-sectional descriptive study. The objectives were aimed to study alcohol consumption behavior among people in Phayao province as well as associated factors of knowledge, attitude, social support with alcohol consumption behavior. Data of this study were collected by questionnaires in 400 samples.

The results shown that most of the samples were male (64.80%), age between 15- 25 years old (47.00%), income below 5,000 baht (51.00%). currently staying in a rental house / dormitory (79.20%). father and mother were living together as a family (72.00%). Only 17.80% of samples had underlying diseases. It was found that 74.00 % of them were used to drink alcoholic beverages. The knowledge about alcohol consumption was at the moderate level (54.00%), attitude about alcohol consumption at the moderate (70.00%),

and social support at the moderate level (56.50 %) Additionally, the alcohol consumption behavior was at the very good level (12.80%). The factors associated with alcohol consumption behavior were knowledge, attitude, and social support from advertisements, relatives, and friends about alcohol consumption. The equation tested by goodness-of-fit had good efficiency (p-value = 0.059).

Based on the results of the study, it is suggested that knowledge and attitude about alcohol consumption as well as rejection skills and attitude towards the negative effects of alcohol consumption should be enhanced.

Keywords:

Alcohol consumption behavior / Alcohol / People in Phayao Province

* Corresponding author: Narong Chaitiang, Lecture at Department of Community Health, School of Medicine, University of Phayao, Phayao Province 56000 e-mail: kongkangku69@gmail.com

* M.P.H. Lecture, Department of Community Health, School of Medicine, University of Phayao

** M.Phil (Health Promotion) Lecture, Department of Health Promotion, School of Medicine, University of Phayao

*** M.Sc.(Biostatistics) Statistician, Panyanantaphikku Chonprathan Medical Center Srinakharinwirot University

1. บทนำ

จากข้อมูลขององค์การอนามัยโลกที่มีการรายงานถึงสาเหตุการเสียชีวิตจากทั่วโลกพบว่า การบาดเจ็บทำให้มีผู้เสียชีวิต 4.9 ล้านรายในปี 2559 โดย 1 ใน 4 มีสาเหตุมาจากอุบัติเหตุจราจร ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ต่ำมีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรสูงถึง 28.4 รายต่อประชากร 100,000 ราย (Global Health Estimates, 2016) ด้านอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรในประเทศไทยนั้นพบว่าเป็นประเทศที่มีอัตราการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรสูงเป็นอันดับ 2 ของโลกในปี 2561 มีอัตราการเสียชีวิตเท่ากับ 36.2 รายต่อประชากร 100,000 ราย จะเห็นได้ว่า ประชาชนไทยมีความเสี่ยงเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรในอัตราที่ค่อนข้างสูง (WHO, 2018)

สาเหตุในการบาดเจ็บจนเกิดอุบัติเหตุจราจรอันดับต้นๆ คือ การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งทำให้มีผู้เสียชีวิตจากทั่วโลกประมาณ 3.3 ล้านคนต่อปี (ร้อยละ 5.9) สำหรับประเทศไทยสาเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีมากเป็นอันดับที่ 78 ของโลก (WHO, 2018) ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่มักดื่มแบบนาน ๆ ครั้ง ซึ่งสูงขึ้น (ร้อยละ 60.1) อีกทั้งยังพบว่า ในเพศหญิงดื่มมากกว่าเพศชาย โดยเฉลี่ยการดื่มแบบเป็นประจำในภาคกลางมีสัดส่วนประชากรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สูงสุด (ร้อยละ 44.3) และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วนประชากรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่ำที่สุด (ร้อยละ 36.0) ในส่วนของภาคเหนือมีค่าเฉลี่ย การดื่มแบบเป็นประจำ (ร้อยละ 39.7) ซึ่งน้อยกว่าการดื่มแบบนานๆ ครั้ง (ร้อยละ 60.3) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) สำหรับจังหวัดพะเยาจากการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ของสำนักงานพัฒนาชุมชนในหัวข้อคนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา (ยกเว้นการดื่มเป็นครั้งคราว) พบว่า อยู่ในอันดับที่ 25 ของประเทศ

แนวโน้มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มสูงขึ้นในประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป โดยในกลุ่มประชาชนช่วงอายุ 15-24 ปี (ร้อยละ 32.3) เป็นนักดื่มหน้าใหม่หรือนักดื่มในปัจจุบัน (current drinker) หรือผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 12 เดือนที่ผ่านมาจำนวน 18,641,721 คน (ร้อยละ 34.0) ส่วนผู้ที่ไม่ดื่มในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมาและไม่ดื่มเลยในชีวิต

จำนวน 26,408,827 คน (ร้อยละ 48.2) และอีกส่วนหนึ่งคือ ประชากร 9,710,549 คน (ร้อยละ 17.7) เป็นผู้ที่เคยดื่มแต่ไม่ดื่มในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา (ร้อยละ 32.3) โดยมีการเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยที่อายุ 20.8 ปี ในประชาชนผู้ชายจะเริ่มดื่มเร็วกว่าประชาชนผู้หญิง (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนชายและหญิงนั้นคือ การดื่มเพื่อเข้าสังคม เพื่อการสังสรรค์ (ร้อยละ 41.9) รองลงมาคือ การเลียนแบบเพื่อน เพื่อนชวนดื่ม (ร้อยละ 27.3) และอยากรื้ออยากลองดื่ม (ร้อยละ 24.4) โดยประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มมากที่สุดคือ เบียร์ สุราสี/สุราแดงที่มีราคาถูก สุราขาว/สุรากลั่นชุมชน สุราสี/สุราแดงที่มีราคาแพง และไวน์คูลเลอร์/สุราผสมน้ำผลไม้/เหล้าปั่นตามลำดับ (อุดมศักดิ์ แซ่โจ้ว, พลเทพ วิจิตรคุณากร และ สลาวีตรี อัจฉนาภค์กรชัย, 2559)

พฤติกรรมการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างสม่ำเสมอในรอบปีที่แล้วพบว่าจังหวัดที่มีอัตราผู้ดื่มสุราหรือเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สม่ำเสมอ เกินกว่าร้อยละ 40 มีจำนวน 5 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย (ร้อยละ 45.3) จังหวัดลำพูน (ร้อยละ 44.1) จังหวัดพะเยา (ร้อยละ 44.0) จังหวัดน่าน (ร้อยละ 42.4) และจังหวัดสุรินทร์ (ร้อยละ 40.6)

จะเห็นว่า ประชาชนมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายและจิตใจ ต้องการความเป็นอิสระ อยากรู้อยากลอง มีความคิดเป็นของตนเองมากขึ้น ต้องการการเป็นที่ยอมรับในสังคม ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่าง ๆ ตามมาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จากฤทธิ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ทำให้เกิดอาการมึนเมา ทำให้ความสามารถในการควบคุมตนเองลดลง เกิดอาการง่วงซึม เมารถเมา ขับรถเกิดอาการทะเลาะวิวาท พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ เช่น การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้ตั้งใจหรือไม่ได้ป้องกัน จนเกิดการตั้งครรภ์ในที่สุด (ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา, 2558) เป็นต้น การเกิดอุบัติเหตุหรือการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สะสมมาเป็นระยะเวลานานจะส่งผลเสียต่อสุขภาพทั้งตัว ระบบประสาท การเกิดโรคต่าง ๆ ปัญหาทางด้านการเรียน จนนำไปสู่การเกิดปัญหาทางสังคม

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พบว่าทัศนคติแรงสนับสนุนทาง

สังคม (ศิริลักษณ์ นิยกิจ, 2559) และความรู้เกี่ยวกับเครื่อง ตี๋มแอลกอฮอล์ (ศุภชคร มูลศรี, 2558) มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า การตี๋มเครื่องแอลกอฮอล์มีผลกระทบต่อร่างกาย ผู้ตี๋มเอง และยังเกิดปัญหาต่อสังคมรอบข้าง ปัจจัยที่ส่งผล ต่อการตี๋มนอกจากปัจจัยส่วนบุคคลแล้วยังมีแรง สนับสนุนทางสังคมมีอิทธิพลต่อการตี๋มเครื่องแอลกอฮอล์ ของประชาชน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาพฤติกรรมการตี๋ม เครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดพะเยา เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนการแก้ไขปัญหาลต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดพะเยา

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วน บุคคล ความรู้ ปัจจัยทางทัศนคติ ปัจจัยทางสังคม กับ พฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของประชาชนใน จังหวัดพะเยา

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา วิจัยเชิงพรรณนาภาคแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional descriptive study)

3.2 ขอบเขตการวิจัย การศึกษาในครั้งนี้เลือก ใช้วิธีการสำรวจด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยเก็บ แบบสอบถามกับตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในจังหวัดพะเยา จำนวน 400 คน ระยะเวลาในการศึกษาดั้งแต่เดือน สิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม 2561

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่จังหวัดพะเยาจำนวน 382,572 คน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา, 2561) ขนาดตัวอย่างที่ใช้ศึกษาคำนวณได้จากสูตร (Lwanga, S.K., Lemeshow, S., 1991) ดังนี้

$$n \geq \frac{\left(Z_{1-\alpha/2}\right)^2 p(1-p)}{d^2} \dots\dots\dots[1]$$

โดยที่ n คือ จำนวนตัวอย่าง

คือ $Z_{1-\alpha/2}$ ค่าสถิติของการแจกแจงแบบ

ปกติมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.96 โดยที่กำหนดระดับ ค่าความเชื่อมั่นที่ 95 % และระดับค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5

p คือ ค่าคาดหวังสัดส่วนการตี๋มเครื่อง แอลกอฮอล์มีค่าเท่ากับ 0.353 (ศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาสังคม และธุรกิจ, 2560)

d คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของค่าสัดส่วน กำหนดให้เท่ากับ 5%

เมื่อกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตร [1] แล้วได้ จำนวนตัวอย่างเท่ากับ 351 คน และเพื่อป้องกันความผิดพลาดในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดตัวอย่าง 15 % (Cochran, 1974) เพราะฉะนั้นจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการ ศึกษาครั้งนี้คือ 400 คน โดยมีการสุ่มเลือกตัวอย่างแบบ กลุ่ม (cluster sampling) เลือกสุ่มตัวอย่างตามสัดส่วน ของเพศและกลุ่มอายุของประชาชนในจังหวัด

เกณฑ์การคัดเข้า (inclusion criteria) คือ เป็น บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป สามารถเข้าใจการสื่อสาร ภาษาไทย อาศัยอยู่ในจังหวัดพะเยา สมัครใจและยินยอมที่จะ ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

3.4 เครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสอบถาม พฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของประชาชนใน จังหวัดพะเยา รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความ รู้ ปัจจัยทางทัศนคติและแรงสนับสนุนทางสังคมที่มีความ สัมพันธ์ต่อการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ของประชาชน ในจังหวัดพะเยา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ซึ่งมีโครงสร้างของ แบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ส่วน ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป จำนวน 7 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการตี๋มเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยทางทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 4 เป็นแบบสอบถามแรงสนับสนุนทาง สังคม ได้แก่ สื่อโฆษณา การจัดโปรโมชั่นของสถานบันเทิง เป็นต้น จำนวน 15 ข้อ

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์
จำนวน 15 ข้อ

แบบสอบถามได้ดัดแปลงมาจากแบบ สอบถาม
ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกร
วรรณ บุชบง (2557)

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยโดย
ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน
ตรวจประเมินค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
กับวัตถุประสงค์หรือเนื้อหา (IOC: Index of item
Objective Congruence) และตรวจ สอบความเชื่อ
มั่นของแบบสอบถามโดยมีค่า Cronbach's alpha
coefficient = 0.812

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้
แบบสอบถาม มีขั้นตอนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
ดังนี้

3.5.1 ผู้วิจัยดำเนินการขอเอกสารรับรองโครงการ
วิจัยในมนุษย์จากคณะกรรมการจริยธรรมเกี่ยวกับวิจัยใน
มนุษย์

3.5.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม
ตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม

3.5.3 นำข้อมูลที่ได้ตรวจสอบความถูกต้องครบ
ถ้วนของแบบสอบถาม จากนั้นวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

3.6.1 สถิติพรรณนา (descriptive statistics)
ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการอธิบายลักษณะข้อมูลทั่วไป
ระดับความรู้ ระดับทัศนคติ ระดับแรงสนับสนุนทาง
สังคม และระดับพฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์
ตรวจสอบข้อผิดพลาด รวมทั้งพฤติกรรมการตีเครื่องตี
แอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics)
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการ
ตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ Ordinal Logistic Regression

3.7 จริยธรรมการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างดำเนินการโดยก่อนการ
ดำเนินการวิจัย คณะผู้วิจัยดำเนินการขอเอกสารรับรอง
โครงการวิจัยในมนุษย์ จากคณะกรรมการจริยธรรมวิจัยใน
มนุษย์มหาวิทยาลัยพะเยา โดยคณะกรรมการดำเนินการ
ให้การรับรองโครงการวิจัย เลขที่ 02/085/2561

4. ผลการวิจัย

การวิจัยนี้ได้ศึกษาหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการตีเครื่องตีแอลกอฮอล์ของประชาชนใน
เขตจังหวัดพะเยา ซึ่งคณะผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวอย่างเป็นเพศชาย (ร้อยละ 64.80) ซึ่งมี อายุอยู่
ระหว่าง 15 – 25 ปี (ร้อยละ 47.00) รองลงมาคือ 26 – 35 ปี
และ 36 – 45 ปี (ร้อยละ 33.00 และ 11.50 ตามลำดับ)
โดยที่ตัวอย่างมีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท (ร้อยละ
51.00) และ ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ในบ้านเช่า/หอพัก (ร้อย
ละ 79.20) ในส่วนสถานภาพในครอบครัวพบว่า บิดา-
มารดาอยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว (ร้อยละ 72.00) มีโรค
ประจำตัว (ร้อยละ 17.80) เคยตีเครื่องตีแอลกอฮอล์
(ร้อยละ 74.00) รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1

4.2 ความรู้ ทัศนคติ และแรงสนับสนุนทางสังคม เกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในด้านความรู้เกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ของประชาชนในเขตจังหวัดพะเยา พบว่า
มีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง (11- 13 คะแนน)
(ร้อยละ 54.00) และมีระดับทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภค
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 70.00)
ในส่วนแรงสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ จากสื่อโฆษณา
ญาติพี่น้อง เพื่อน เป็นต้น เกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่ม
แอลกอฮอล์ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 56.50)
ดังแสดงในตารางที่ 2

4.3 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องการตีเครื่องตี
แอลกอฮอล์ จากการศึกษาพบว่า ตัวอย่างมีพฤติกรรม
ในระดับถูกต้อง (ร้อยละ 58.70) และมีระดับพฤติกรรม
อยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 12.80) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.1 เพศ		
1) เพศหญิง	141	35.20
2) เพศชาย	259	64.80
1.2 อายุ		
1) 15 – 25 ปี	188	47.00
2) 26 – 35 ปี	132	33.00
3) 36 – 45 ปี	46	11.50
4) 46 – 55 ปี	26	6.50
5) มากกว่า 55 ปี	8	2.00
1.3 รายได้ต่อเดือน		
1) ต่ำกว่า 5,000 บาท	204	51.00
2) 5,000 - 10,000 บาท	112	28.00
3) 10,001 - 15,000 บาท	41	10.30
4) 15,001 - 20,000 บาท	18	4.50
5) 20,001 - 25,000 บาท	12	3.00
6) มากกว่า 25,000 บาท	13	3.20
1.4 ที่พักอาศัยปัจจุบัน		
1) บ้าน	83	20.80
2) บ้านเช่า/หอพัก	317	79.20
1.5 สถานภาพครอบครัว		
1) บิดา – มารดา อยู่ด้วยกันเป็นครอบครัว	288	72.00
2) บิดา – มารดา หย่าร้าง	78	19.50
3) บิดา/มารดาถึงแก่กรรม	34	8.50
1.6 โรคประจำตัว		
1) ไม่มี	329	82.20
2) มี	71	17.80
1.7 การเคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
1) ไม่เคย	104	26.00
2) เคย	296	74.00

ตารางที่ 2 ความรู้ ทักษะ และปัจจัยทางสังคมเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ระดับความรู้			
1.1 น้อย	(8 – 10 คะแนน)	87	21.80
1.2 ปานกลาง	(11 – 13 คะแนน)	216	54.00
1.3 มาก	(14 – 15 คะแนน)	97	24.20
2. ระดับทัศนคติ			
2.1 น้อย	(24 – 46 คะแนน)	68	17.00
2.2 ปานกลาง	(47 – 63 คะแนน)	280	70.00
2.3 มาก	(64 – 75 คะแนน)	52	13.00
3. ระดับแรงสนับสนุนทางสังคม			
3.1 น้อย	(15 – 20 คะแนน)	101	25.30
3.2 ปานกลาง	(21 – 52 คะแนน)	226	56.50
3.3 มาก	(53 – 75 คะแนน)	73	18.20

ตารางที่ 3 พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ระดับพฤติกรรม		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ไม่ดี	(15 – 19 คะแนน)	114	28.50
2. ถูกต้อง	(20 – 51 คะแนน)	235	58.70
3. ดีมาก	(52 – 75 คะแนน)	51	12.80

4.4 วิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดพะเยา โดยใช้สถิติ Ordinal Logistic Regression เมื่อทดสอบ Test of Parallel Lines พบว่าระดับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น Parallel Lines (p -value = 0.067) และเมื่อทดสอบ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมพบว่า ความรู้ ทัศนคติ และ ปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับน้อยที่ระดับนัยสำคัญ ดังแสดงในตารางที่ 4 และเมื่อทดสอบประสิทธิภาพของสมการด้วย Goodness-of-Fit พบว่า สมการที่สร้างขึ้นมามีประสิทธิภาพดี (p -value = 0.059)

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

		Coefficient	S.D.	Wald	p-value	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound	
ระดับพฤติกรรม	1) น้อย	-4.914		1.185	17.209	0.000	-7.236	-2.592
	2) ปานกลาง	1.320		1.116	1.401	0.237	-0.866	3.507
	3) มาก	ref.						
เพศ	1) ชาย	0.292		0.323	0.822	0.365	-0.340	0.925
	2) หญิง	ref.						
รายได้ต่อเดือน	1) ต่ำกว่า 5,000 บาท	ref.						
	2) 5,000 - 10,000 บาท	1.479		0.801	3.405	0.065	-0.092	3.049
	3) 10,001 - 15,000 บาท	0.527		1.019	0.268	0.605	-1.470	2.525
	4) 15,001 - 20,000 บาท	-0.310		0.716	0.188	0.665	-1.715	1.094
	5) 20,001 - 25,000 บาท	-0.377		0.516	0.535	0.465	-1.388	0.633
	6) มากกว่า 25,000 บาท	-.0416		0.356	1.367	0.242	-1.114	0.282
ที่พักปัจจุบัน	1) บ้าน	0.715		0.386	3.428	0.064	-0.042	1.471
	2) บ้านเช่า/หอพัก	ref.						
สถานภาพครอบครัว	1) อยู่ด้วยกัน	0.501		0.498	1.012	0.315	-0.476	1.478
	2) หย่าร้าง	1.016		0.582	3.043	0.081	-0.125	2.157
	3) เสียชีวิต	ref.						
โรคประจำตัว	1) ไม่มี	0.235		0.400	0.345	0.557	-0.549	1.018
	2) มี	ref.						

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ (ต่อ)

	Coefficient	S.D.	Wald	p-value	95% Confidence Interval		
						Lower Bound	Upper Bound
การดื่ม	1) ดื่ม	1.259	0.431	8.540	0.003	0.415	2.103
	2) ไม่ดื่ม	ref.					
ระดับความรู้	1) น้อย	0.604	0.433	1.946	0.163	-0.245	1.453
	2) ปานกลาง	1.001	0.365	7.516	0.006	0.285	1.717
	3) มาก	ref.					
ระดับทัศนคติ	1) น้อย	2.306	0.626	13.550	0.000	1.078	3.533
	2) ปานกลาง	1.255	0.529	5.620	0.018	0.217	2.292
	3) มาก	ref.					
แรงสนับสนุนทางสังคม	1) น้อย	-7.700	0.657	137.40	0.0001	-8.987	-6.412
	2) ปานกลาง	-3.755	0.465	65.097	0.0001	-4.668	-2.843
	3) มาก	ref.					

5. สรุปและอภิปรายผล

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดพะเยาพบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยที่เป็นผู้ที่มียุอายุระหว่าง 15 – 25 ปี ซึ่งเป็นวัยทำงานและวัยเรียนที่ทำงานในช่วงกลางวันและ ส่วนใหญ่พักอาศัยในหอพัก/บ้านเช่าที่สอดคล้องกับการศึกษาของ อมรรัตน์ อัครเศรษฐสกุล (2556) ที่พบว่า อายุที่เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือ 10 – 19 ปี และการศึกษาของ กรวรรณ บุษบง (2557) พบว่า เมื่อมาอยู่พักอาศัยอยู่ที่หอพักและส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่ม อิทธิพลของเพื่อนจึงเข้ามามีส่วนช่วยให้โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการศึกษาของ ศิริณทิพย์ มีสุขอำไพศรี (2545) ที่แสดงให้เห็นว่า สังคมในปัจจุบันมีการดื่มสุราเพื่อเข้าสังคมมากขึ้นและยังถือว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นเรื่องปกติในสังคม

ตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ทัศนคติ ปัจจัยทางสังคม และพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกันกับกรวรรณ บุษบง (2557) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตสาขาสุศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน โดยจากการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่ถูกต้อง

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนในจังหวัดพะเยาพบว่า ความรู้ ทัศนคติ และ ปัจจัยทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อัมมมندا ไชยกาญจน์ และ อมรา ไชยกาญจน์ (2560) ที่ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้วนั้น

ซึ่งทัศนคติที่ไม่ดีในการเครื่องแอลกอฮอล์มีโอกาสนำให้นักศึกษาดื่มเครื่องแอลกอฮอล์ ถึงประมาณ 6 เท่า เมื่อเทียบกับคนที่มีทัศนคติที่ดี

6. ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

แนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรม การดื่มเครื่องแอลกอฮอล์ในงานวิจัย คือ

6.1 การสร้างเสริมองค์ความรู้เกี่ยวกับการดื่ม แอลกอฮอล์ในผู้ดื่มและสังคมรอบข้าง

6.2 สนับสนุนให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติในการ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งทักษะในการรู้จักปฏิเสธ การดื่มแอลกอฮอล์ และการมีทัศนคติต่อผลเสียในการดื่ม เครื่องแอลกอฮอล์

7. ข้อจำกัดในการวิจัย

เครื่องมือดัดแปลงมาจากแบบสอบถามความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนิสิตสาขา สุขศึกษา ซึ่งลักษณะกลุ่มเป้าหมายต่างจากกลุ่มเป้าหมาย ในการศึกษาครั้งนี้ที่เป็นประชาชนทั่วไป

8. เอกสารอ้างอิง

- กรวรรณ บุชบง. (2557). *พฤติกรรมกำรบริโภคร่อดมแอลกอฮอล์ของนิสิต สาขาสุขศึกษ คณศศึกษ ศาสตร่มหาวทยาลัยเภตรศาสตร่วทยาเขตบางเขน. ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร่มหาวทยาลัย เภตรศาสตร.*
- กนกรวรรณ จังอินทร์ และสมเดช พินิจสุนทร. (2560). *พฤติกรรมกำรดื่มแอลกอฮอล์และผลกระทบ ต่อครอบครัวของผู้ดื่มแอลกอฮอล์ที่เข้าบาศัดใน โรงพยาบาลธัญญารักษ์อุดรธานี. การประชุมวิชาการ ระดับชาตินเรศวรวิจัย ครั้งที่ 13: วิจัยและนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม. มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหัดพิษณุโลก, 13, 702-710.*
- นิตาชล รัตนมณี, ประสพชัย พสุนนท์ และ, ธีระวัฒน์ จันทิก. (2561). *ปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของข้าราชการกองทัพอเรือ อำเภอสัตหีบ จังหัดชลบุรี. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี. 12 (28), 197-211.*
- ศรินทิพย์ มีสุขอำไพรัศมี. (2545). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมกำรบริโภคร่อดมสุราแชผลไม้มของ สตรียัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2560). *การสำรวจพฤติกรรมกำร สูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557. การ สสำรวจอนามัยและสวัสดิการ สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. สืบค้นเมื่อ 27 สิงหาคม 2561. <http://service.nso.go.th/nso/web/survey/surveylist.html>.*
- สำนักงานสาธารณสุขจังหัดพะเยา. (2561). *จัดกลุ่ม ประชากร ปี 2561 จังหัดพะเยา สืบค้นเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2561 จากhttp://203.209.96.245/sapa/frontend/web/index.php?r=pophdc%2Fpophdc&fbclid=IwAR0FsEASLqXNSdhg8M3ggd7hgwIkd_11xEvS2t1uPn_cDExfnadknO4ijQ*
- ศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาสังคมและธุรกิจ. (2560). *รายงาน ฉบับสมบูรณ์ การสำรวจการรับรู้ ความคิดเห็นต่อ ผลการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และพฤติกรรมกำรดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์: กรณิศึกษาตัวอย่างประชาชน ใน 16 จังหัดทุกภูมิภาคทั่วประเทศ. ศูนย์วิจัย ปัญหาสุรา สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริม สุขภาพ (สสส.)*
- อมรรัตน์ อัครเศรษฐสกุล. (2556). *พฤติกรรมและผลกระทบจากการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ ประชาชน ตำบลหนองไผ่ อำเภอมือง จังหัดอุดรธานี. วารสารสมาคมพยาบาล สาขาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 31 (1), 101 – 109.*
- อัมมิตา ไชยกาญจน์ และ อมรา ไชยกาญจน์. (2560). *พฤติกรรมกำรดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จังหัด พระนครศรีอยุธยา. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 7 (1), 103-113.*
- อุไรรัตน์ แยมขุติ. (2556). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนใน เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยธนบุรี. 7 (14), 73 -81.*
- อุดมศักดิ์ แซ่โจ้ว, พลเทพ วิจิตรคุณากร และสาวิตรี อัจฉนาคกรชัย. (2559). *ข้อเท็จจริงและตัวเลข: เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศไทย. สงขลา: ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.*
- Cochran, W., Sampling Techniques. 2^{ed}. 1974, New Delhi: Wiley Eastern.
- Global Health Estimates. (2016). Deaths by Cause, Age, Sex, by Country and by Region, 2000 -2016. Geneva: World Health Organization.
- Lwanga, S.K., Lemeshow, S. (1991). Sample size determination in health studies: a practice manual. Geneva: World Health Organization.
- WHO. (2018). Global status report on alcohol and health 2014. Retrieved in August 27, 2018. from <http://www.who.int/en/news-room/fact-sheets/detail/alcohol>.